

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 23. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: 16. maj 2008
Tidspunkt: Kl. 11.10
Sted: Vær. 2-133

Til stede: Svend Auken (S) formand, Michael Aastrup Jensen (V), Erling Bonnesen (V), Morten Messerschmidt (DF), Kim Mortensen (S), Anne Grete Holmsgaard (SF), Hanne Agersnap (SF), Lone Dybkjær (RV), Bjarne Laustsen (S), Per Clausen (EL).

Desuden deltog: Undervisningsminister Bertel Haarder, fødevarerminister Eva Kjer Hansen og miljøminister Troels Lund Poulsen.

Punkt 1. Modtagelse af deputation: Thyborøn Havns Fiskeriforening

EUU alm. del (072) – bilag 246 (henvendelse af 2/5-08 fra Thyborøn Havns Fiskeriforening)

Delegationen bestod af:
Kurt Madsen, formand
Jette Jensen

Kurt Madsen takkede for, at man måtte komme som deputation til Europaudvalget, selv om man egentlig havde ønsket, at udvalget var kommet til Thyborøn.

Han beskæftigede sig først med reglen om, at fiskerne maksimalt må angive en fangst, der er 8 pct. højere eller lavere end den reelle vægt på fangsten. Egentlig mente han, man burde lave en undtagelsesbestemmelse for danske fiskere, idet disse ikke nøjedes med at anvende logbøger – som man gør i andre lande – men altid skulle lande deres fisk på fiskeauktioner, hvorfra myndighederne fik de rigtige tal. I øvrigt mente han, det var urimeligt, at man fik en bøde på 5.000 kroner, hvad enten der var 1.000 kilo eller 10 kilo, lasten afveg fra det opgivne.

Der er en del fartøjer, som er lagt op, og der ligger ca. 20 fartøjer og fylder op i Thorsminde og Thyborøn, fordi fiskerne er nødt til fysisk at have disse fartøjer for at opnå havdage. Kurt Madsen mente, det ville være bedre, om deres fiskeriretigheder blot var noget, der var noteret på et stykke papir.

I Danmark har vi i år nedsat mindstemålene, så de svarer til EU's mindstemål. Det syntes han sendte et dårligt signal, idet det giver de fiskere, som fisker med små masker, en fordel. I den forbindelse pegede han på, at de danske fiskere, som opererer med større masker, sorterer fiskene på havbunden.

Bjarne Laustsen nævnte, at man i Fødevarerudvalget havde beskæftiget sig indgående med problemerne, som bundede i, at man havde foræret fiskerne alle havets ressourcer, hvorefter samfundet måtte bruge ¼ milliard kroner på at kontrollere 2.000 erhvervsfiskere. Han mente, at hvis reglerne var mere forståelige, ville fiskerne selv være mere indstillet på at efterleve dem. Han ville gerne være med til at finde nogle bedre regler.

Han forstod ikke, hvorfor vi i Danmark har nedsat mindstemålene, idet det ikke er noget, EU har krævet af os, og han forstod på delegationen, at man heller ikke ønsker det fra erhvervet.

Per Clausen ville gerne høre om forskellen på at bruge en logbog og at lande på en fiskeriauktion.

Han ville være helt sikker på, at han havde forstået det med mindstemålet rigtigt, nemlig at fiskerne ikke var interesseret i, at maskestørrelserne blev nedsat.

Kurt Madsen sagde, at problemet er, at fiskeren skal skønne, om han har under 92 eller over 108 kilo, hvis han fanger ca. 100 kilo. Desuden nævnte han, at der var usikkerhed om, hvornår fiskeren skulle skønne, hvor store bifangster der var tale om. Er det når fisken er fanget, eller når den har ligget i lasten i 3 dage?

Med hensyn til maskestørrelserne sagde han, at når man brugte store masker, sorterede man fisken på bunden. Hvis man først sorterede den, når den var fanget, var sandsynligheden for, at fiskene overlevede, betydeligt mindre.

Svend Auken syntes, det var underligt, at vi i Danmark havde nedsat mindstemålene, idet større masker giver et mere skånsomt fiskeri, og ville spørge fødevarerministeren herom.

Han spurgte, om forholdet er det, at hvis fiskerne får for mange små fisk med, bliver værdien af lasten mindre.

Bjarne Laustsen betegnede det som vanvittigt, at man oplever et discard på op imod 40 pct. i en situation, hvor der er mangel på fisk, for en fanget fisk er en død fisk. Han bad om, at delegationen nedfældede det, den havde sagt, bl.a. om spørgeskibene, således at udvalget kunne gå videre med det.

Kurt Madsen sagde, at det ikke var så enkelt, som Svend Auken mente. Danske fiskere har altid brugt større masker. Han pointerede, at det ikke er erhvervet, der har ønsket mindstemålene nedsat.

Lone Dybkjær og **formanden** roste delegationen for, at dens første indlæg havde været så kort, at der blev tid for udvalgsmedlemmerne til at gå i en dialog.

FO Punkt 2. Rådsmøde nr. 2868 (uddannelse, ungdom og kultur) den 21.-22. maj 2008

Punkt 1 og punkt 3-5 hører under Kulturministeriets ressort.

Punkt 2 hører under Videnskabsministeriets ressort.

Punkt 6-10 hører under Undervisningsministeriets ressort.

Formanden nævnte, at undervisningsministeren ville forelægge hele dagsordenen, idet punkt 1, og 3-5 blev forelagt på kulturministerens vegne og punkt 2 med forhandlingsoplæg blev forelagt på videnskabsministerens vegne.

Undervisningsministeren: Jeg vil begynde med kulturdelen, hvor dagsordenen består af 5 punkter. Det ene, nemlig punkt 2, er et forhandlingsoplæg. De øvrige punkter er til orientering. Derefter vil jeg gennemgå min egen del af dagsordenen.

1. Forslag til rådskonklusioner om en europæisk fremgangsmåde i forbindelse med mediekendskab i det digitale miljø

– *Rådskonklusioner*

KOM (2007) 0833

Rådsmøde 2868 – bilag 1 (samlenotat side 2)

KOM (2007) 0833 – bilag 1 (grundnotat af 18/2-08)

Undervisningsministeren nævnte ikke dette punkt.

FO 2. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om et flerårigt fællesskabsprogram til beskyttelse af børn, der bruger internet og andre kommunikationsteknologier

– *Generel indstilling*

KOM (2008) 0106

Rådsmøde 2868 – bilag 2 (samlenotat side 2)

KOM (2008) 0106 – bilag 1 (grundnotat af 16/4-08)

Undervisningsministeren: Punkt 2, hvor jeg som nævnt forelægger forhandlingsoplæg, hører under videnskabsministerens ressort.

Under punkt 2 på rådsmødet skal Rådet behandle Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om et flerårigt fællesskabsprogram til beskyttelse af børn, der bruger internet og andre kommunikationsteknologier.

Forslaget kaldes i daglig tale "Sikrere internet", og det er en fortsættelse af et allerede eksisterende program, der i to omgange har virket siden 1999 – altså i næsten 10 år – men som udløber ved udgangen af 2008.

FO Programmet har ikke voldt problemer i Danmark. Tværtimod har der været tilfredshed med det. Det virker gennem samarbejde, videndeling og støtte til hot-

lines og hjælper med til at sikre, at børn og unge kan færdes mere sikkert i de digitale verdener.

Det er altså en forlængelse af et program, som har levet op til de hensigter, der lå bag det.

Per Clausen var positiv over for forhandlingsoplægget, men ville gerne vide, hvad definitionen på "skadelig" var, idet han tilføjede, at i visse europæiske lande er kærlighed tilsyneladende mere farlig for børn end vold.

Lone Dybkjær spurgte, hvorfor man ikke tog "spam" med.

Hanne Agersnap syntes, der var tale om et udmærket initiativ, og spurgte, om man ikke kan lave fælles europæiske regler om reklamer, som børn uforvarende kommer til at se på nettet, idet hun specielt tænkte på reklamer rettet mod børn. Hun nævnte Forbrugerrådets bemærkninger om børns letsindige omgang med persondata, og ville gerne vide, om man ikke kunne tage det med i arbejdet.

Morten Messerschmidt syntes, det var meget fornuftigt, at man ville gribe ind over for spil og andre ting på nettet af voldsforherligende karakter, men pegede på, at de unge downloader sådanne spil fra lande uden for EU, f.eks. fra Taiwan. Da internettet er meget anarkistisk, giver det ikke megen mening at lave en EU-regulering på området. Han mente, man i højere grad skulle arbejde med "code of conduct", ligesom man har gjort hvad angår reklamer.

Undervisningsministeren svarede Per Clausen, at ved "skadelig" forstår man det, som børn kan finde ubehag ved, så "skadelig" er mere omfattende end "ulovlig". Nærmere troede han ikke, man kunne komme det.

Undervisningsministeren svarede Lone Dybkjær, at "spam" er ulovlig i henhold til det generelle direktiv, og derudover er der direktiver, som beskytter privatlivets fred på teleområdet – selv om det ikke var undervisningsministerens erfaring, at de virker særlig godt til daglig.

Undervisningsministeren sagde i anledning af Hanne Agersnaps bemærkninger om reklamer på internettet, at der ikke er nogen specifik EU-regulering vedrørende reklamer rettet mod børn, men der er generelle regler om forbrugerbeskyttelse, som også indeholder beskyttelse af børn.

Per Clausen var helt tryk, idet han forstod undervisningsministerens bemærkning om, at han ikke troede, man kunne komme en definition af "skadelig" nærmere, sådan, at det drejede sig om en EU-definition. Så det er noget, vi må håndtere i Danmark.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde udtalt sig imod det.

3. Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om kreativt onlineindhold på det indre marked

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2007) 0836

Rådsmøde 2868 – bilag 1 (samlenotat side 4)

KOM (2007) 0836 – bilag 1 (grundnotat af 10/3-08)

KOM (2007) 0836 – bilag 2 (henvendelse af 13/5-08 fra Forbrugerrådet)

KOM (2007) 0836 – bilag 3 (brev af 13/5-08 til Kulturministeren fra Forbrugerrådet)

Undervisningsministeren: Punktet er sat på dagsordenen for rådsmødet med henblik på en første udveksling af synspunkter.

Drøftelsen forventes at centrere sig om, hvilke udfordringer der bør tages hensyn til ved udviklingen af kreativt onlineindhold, og på hvilke områder et EU-initiativ kan have en merværdi.

Dette udvalg har tidligere fået oversendt regeringens hørings svar, der blev afgivet som led i den åbne konsultation, som blev iværksat i forbindelse med meddelelsen.

Regeringen er generelt tilhænger af, at der skabes de bedst mulige rammebetingelser for det europæiske informationssamfund. Regeringen er enig med Kommissionen i, at det bør være lettere for forbrugerne at få adgang til kreativt materiale via internettet. Regeringen ser frem til et konkret udspil fra Kommissionen og finder, at der bør tages højde for flere hensyn. I den sammenhæng spiller blandt andet ophavsretten og udøvelsen af denne en væsentlig rolle.

Det er f.eks. positivt, at rettighedshaverne har mulighed for at benytte tekniske foranstaltninger til at beskytte deres produkter mod ulovlig kopiering. Men samtidig er det vigtigt, at teknologien indrettes på en måde, som ikke skader konkurrencen, og som ikke forhindrer eller besværliggør forbrugernes lovlige brug af kreativt indhold.

Vi vil udtrykke støtte til Kommissionens målsætning om at fremme en hurtig og effektiv indførelse af nye tjenester og forretningsmodeller for udbredelse af kreativt onlineindhold, f.eks. når det gælder musik og film. Vi lægger dog vægt på, at eventuelle fælleseuropæiske initiativer skal tage nødvendigt hensyn til de forskellige interessenter på markedet for kreativt onlineindhold, dvs. forbrugerne, rettighedshaverne, indholdsudbydere og hardwareproducenterne.

Ikke mindst når det gælder piratkopiering finder regeringen, at der er behov for en styrket indsats, fordi piratkopiering er et stigende problem både nationalt og globalt. Den omfattende piratkopiering kan underminere incitamentet til innovation, for hvem gider bruge mange ressourcer på at innovere, hvis andre bare kan stjæle det og kopiere det? Så får vi ikke tilstrækkelig innovation. Det er dér, værdien af ophavsretten ligger set ud fra en samfundsmæssig betragtning.

Jeg kan fortælle, at en tværministeriel arbejdsgruppe her i Danmark i marts 2008 har afgivet en rapport med bud på initiativer, der har til formål at styrke indsatsen mod piratkopiering.

Alt det her var som sagt en første udveksling af synspunkter, så sagen er altså på et foreløbigt stade. Der er ikke tale om forhandlingsoplæg.

Kim Mortensen henviste til det omfattende hørings svar fra Forbrugerrådet om piratkopiering og pegede på, at Kommissionen læner sig op ad et fransk forslag, som han fandt umiddelbart skræmmende, idet man vil afskære brugerne fra internettet, uanset om de har gjort noget, der er lovligt, eller om de har gjort noget, der er ulovligt.

Kim Mortensen pegede på, at vi i Danmark har Copydan, og spurgte, hvad forslaget vil komme til at betyde for den opkrævning, vi foretager i Danmark, og dermed for den støtte, der gives til vore kunstnere og kulturlivet i øvrigt.

Per Clausen havde noteret sig, at undervisningsministeren mente, at monopoler og patenter er den måde, hvorved man sikrer udviklingen. Selv mente han, videdeling er mere vigtig. Han spurgte, hvilke konsekvenser det vil have, at man skal have multiterritoriale licenser.

Han var kritisk over ideen om at gøre en række lovlige handlinger umulige, og spurgte, om det ikke var mere rimeligt med et system, der forbød, at man kunne forhindre mennesker i at bruge deres lovlige muligheder for at kopiere

Endelig bad han undervisningsministeren bekræfte, at den franske model, hvorefter man kunne lukke adgangen til internettet, var imod den danske politik.

Lone Dybkjær spurgte, i hvor høj grad det franske forslag kunne forstyrre forhandlingerne.

Hanne Agersnap syntes, der var tale om en svær sag, og mente, vi var kommet lidt sendt i gang i Danmark. I anledning af den rapport om piratkopiering, som kom i marts, og som undervisningsministeren henviste til, sagde Hanne Agersnap, at hun ikke syntes, der var så meget handling i den.

Ligesom de forrige ordførere var hun stærkt kritisk over for det franske forslag om at blokere brugernes adgang til internettet. Hun mente ikke, man havde bevist, at det kun ville ramme ulovligheder.

I anledning af det, undervisningsministeren havde sagt om, at man skulle tage hensyn til de forskellige interessenter på markedet, dvs. forbrugerne, rettighedshaverne, indholdsudbydere og hardwareproducenterne, pegede Hanne Agersnap på, at man også skulle tænke på ytringsfriheden. Vi skal passe på, at vi ikke blokerer for adgangen til fuldt lovlige ytringer.

Hun syntes ikke, softwarepatenter var den rigtige vej at gå for at få mere innovation.

Morten Messerschmidt forstod, at man lagde op til at lukke visse internetsider, og spurgte, hvem der får kompetence til at træffe afgørelser herom. Er det Kommissionens organer, eller er det medlemsstaterne? Han gik ind for, at det blev en

national afgørelse. Han tilføjede, at vi kender det i dag, hvor man f.eks. – med rette – har lukket for adgangen til børnepornosider.

Undervisningsministeren sagde vedrørende den franske model, at den gik ud på, at der skal nedsættes en særlig myndighed, der kan suspendere ulovlige fildeleers adgang til internettet. Som nævnt kom der en rapport i marts vedrørende piratkopiering, og som opfølgning af den rapport er der taget initiativer til at iværksætte en møderække med alle relevante interessenter om mulige tekniske løsninger i forhold til ulovlig fildeling. Det første møde finder sted den 27. maj. Regeringen vil vende tilbage til udvalget om den sag.

Når man taler om et indre marked for licenser, mener man, at det, man kan få fat i i det ene land, skal man også kunne få fat i i det andet land. Det er en spændende tanke. Der kommer antagelig et udspil fra Kommissionen, men undervisningsministeren vidste ikke så meget om, hvad der konkret var på vej. Han lovede, at regeringen i den forbindelse vil være opmærksom på det, ordførerne var inde på.

Undervisningsministeren sagde vedrørende tekniske beskyttelsesforanstaltninger, at reglerne har rod i ophavsretsloven, som er en udmøntning af direktivet fra 2001 om ophavsret.

Undervisningsministeren svarede Morten Messerschmidt, at i Danmark kan der rejses sag ved domstolen på begæring af dem, der har rettighederne, og det kan så føre til, at der afsiges en dom om, at den pågældende hjemmeside skal lukke. Det er altså en national afgørelse.

Formanden gjorde opmærksom på, at Europaudvalget ikke havde noget imod, at ministre – specielt ministre som varetog andre ministres område – lod embedsmændene komme med supplerende svar.

Afdelingschef Jesper Hermansen, Kulturministeriet, sagde, at der er lagt op til foreløbige drøftelser af fire spørgsmål vedrørende kreativt onlineindhold, og så er det tanken, at Kommissionen vil følge op med konkrete udspil på baggrund af diskussionen i Rådet.

Formanden bad undervisningsministeren videregive den bekymring, der var kommet til udtryk i udvalget, til kulturministeren.

Per Clausen foreslog, at Europaudvalget indkalder den relevante minister i samråd om sagen, for så vidt han forstod det, var der i Folketinget et klart flertal imod den franske model. Den besked bør undervisningsministeren give videre til kulturministeren.

Formanden bifaldt Per Clausens idé om et samråd med kulturministeren.

Morten Messerschmidt henviste til, at det fremgår af notatet, at Kommissionen efter diskussionen i Rådet vil iværksætte initiativer, men det fremgår ikke, hvilke initiativer der vil blive tale om. Han spurgte, om han skulle forstå svarene sådan, at der i hvert fald ikke kan blive tale om lovgivningsinitiativer, idet det i så fald vil blive EF-Domstolen, som skal tage stilling til deres lovlighed, hvis der opstår tvivl om legitimiteten.

Afdelingschef Jesper Hermansen, Kulturministeriet, sagde, at de initiativer, Kommissionen vil tage på baggrund af drøftelsen, f.eks. kan have form af henstillinger eller anden politisk beslutningstagning fra Rådet. Der er ikke tale om, at Kommissionen får et lovgivningsmandat. Om der til sin tid vil blive tale om henstillinger eller om lovgivning, kan vi ikke sige på nuværende tidspunkt, men Kommissionen skal forelægges sine initiativer i Rådet, og dermed følger sagerne den almindelige beslutningsprocedure, herunder forelæggelse i Europaudvalget.

Undervisningsministeren syntes, det ville være meget fornuftigt at tage et samråd med kulturministeren med henblik på at få belyst den franske model nærmere.

4. Forslag til rådskonklusioner om Interkulturelle kompetencer

– *Rådskonklusioner*

KOM (2005) 0467 Rådsmøde 2868 – bilag 1 (samlenotat side 10) KOM (2005) 0467 – bilag 1 (grundnotat af 22/3-06)

Udvalgsmødereferater:

(05) side 1258 (senest behandlet i EUU 11/5-06. Punktet blev ikke nævnt)

Undervisningsministeren nævnte ikke dette punkt.

5. Forslag til konklusioner om Rådets arbejdsplan vedrørende kultur 2008-2010

– *Rådskonklusioner*

KOM (2007) 0242

Rådsmøde 2868 – bilag 1 (samlenotat side 14)

KOM (2007) 0242 – bilag 1 (grundnotat af 4/7-07)

KOM (2007) 0242 – bilag 3 (revideret høringssvar af 7/11-07)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (07) – bilag 52, side 195 (senest behandlet i EUU 9/11-07)

Undervisningsministeren: Der er tidligere her i udvalget blevet orienteret om Kommissionens kulturmeddelelse fra sidste år og Rådets positive opfølgning på forslaget om en fast kulturdagsorden, der skal fremme:

- 1) Kulturel mangfoldighed og interkulturel dialog.
- 2) Kultur som katalysator for vækst og beskæftigelse.
- 3) Kultur som et centralt element i EU's eksterne forbindelser.

Med den kommende treårige arbejdsplan tages der skridt til at lægge en samlet plan for nuværende og kommende aktiviteter på kulturområdet frem, herunder med angivelse af målsætninger, opfølgninger og afrapporteringer.

Konkret vil Rådet, medlemsstaterne og Kommissionen på grundlag en åben koordinationsmetode, der er særligt tilpasset kulturområdet, gå i gang med at samarbejde om de prioriterede områder, som Rådet sidste år pegede på, f.eks. fremme af adgang til kultur og fremme af den kulturelle og kreative industris potentiale.

Regeringen ser frem til et samarbejde om planen, som ud over at give større viden om fælles problemstillinger og mulige anbefalinger også skal bidrage til at synliggøre og løfte kulturen yderligere.

6. Udkast til konklusioner om flersproglighed

– Rådskonklusioner

KOM (2005) 0596

Rådsmøde 2868 – bilag 3 (samlenotat side 2)

Undervisningsministeren: Formålet med konklusionerne er at fremme europæisk samarbejde om flersproglighed via den åbne koordinationsmetode og udveksling af god praksis. Det er frivilligt og ikke bindende, og landene kan selv vælge de områder, de vil sætte fokus på.

Medlemslandene opfordres i konklusionerne bl.a. til at tage passende skridt til at skabe effektiv sprogundervisning og til at støtte sproglæring i et livslangt perspektiv.

Landene opfordres derudover til at bruge eksisterende redskaber som f.eks. Europarådets europæiske sprogportfolio – altså dokumentation for, hvad den enkelte kan – til at dokumentere sprogkundskaber. For at fremme mobilitet og jobmuligheder er det vigtigt, at borgere kan dokumentere deres sproglige kompetencer.

Landene opfordres til at fremme læring af nationale sprog i andre medlemslande – herunder gennem brug af it, jævnfør det danske it-undervisningsprogram Mingoville, som nu er oversat til 32 sprog – og opfordres til også at lære mindre udbredte EU-sprog og ikke-europæiske sprog såsom kinesisk og andet.

Jeg vil føje til, at vi jo har fået en sprogkommissær, rumæneren Leonard Orban, som har været i Danmark for en måned eller to siden. Han er ikke blot optaget af flersproglighed, men er også optaget af, at landene bruger deres eget sprog. Det var ham, der kunne fortælle, at danskerne er dem, der bruger deres eget sprog næstmindst i EU-institutioner. Det er vi vel flere her om bordet, som kan få lidt dårlig samvittighed over, for vi har nok også siddet og snakket lidt for meget engelsk i EU's institutioner. Det synes han er en uting, når vi nu har de gode tolke.

Per Clausen havde læst papirerne grundigt og lyttet til det, undervisningsministeren havde sagt, men alligevel stod det ham ikke helt klart, hvor det konkrete indhold i projektet er. Han var f.eks. ikke klar over, hvilke sprog det drejede sig om – bortset fra at han kunne læse, det var baskisk. Derfor spurgte han, om der er tale om et forsøg på at prioritere europæiske sprog.

Lone Dybkjær spurgte, om forslaget ville få nogen som helst indflydelse på den danske situation. Hun pegede på, at vi måske kunne lade os inspirere til at gøre mere i Danmark. I anledning af det, undervisningsministeren havde sagt om, at de danske politikere i højere grad skulle benytte sig af dansk, når de talte i internationale forsamlinger, gjorde hun opmærksom på, at det ikke er alle tolke, der er lige fremragende, og at man måske bliver bedre forstået, hvis man taler engelsk.

Undervisningsministeren svarede Per Clausen, at kommissær Leonard Orban ikke havde glemt de ikke-europæiske sprog, f.eks. kinesisk. Fra det møde, undervisningsministeren havde haft med kommissæren, vidste han, at kommissæren dels lagde vægt på, at vi bliver bedre til andre landes sprog, herunder kinesisk

og indisk, dels lagde vægt på, at vi i Danmark blev bedre til at bruge vores eget sprog, når vi deltager i møder i udlandet.

Per Clausen forstod, at det gik ud på, at vi skal blive bedre til alle sprog. Det lyder vældig smukt, men det er ikke så præcist, at det kommer til at gøre ondt på nogen.

7. Udkast til konklusioner om voksenlæring

– Rådskonklusioner

Rådsmøde 2868 – bilag 3 (samlønotat side 5)

Undervisningsministeren: Voksenlæring er noget, vi lægger megen vægt på i Danmark. Vi er verdensmestre, men vi kan selvfølgelig forbedre os. Det gør vi også, når det gælder voksenuddannelse. Det kan give både beskæftigelse og adgang til bedre job, og det kan bidrage til bekæmpelse af social udstødning. Det kan give personlig udfoldelse og selvværd. Det tror jeg, vi alle er enige om.

Konklusionerne opstiller eksempler på tiltag, som kan fremme voksenuddannelse, og som medlemslandene kan lade sig inspirere af efter behov. F.eks. udveksling af "best practice", gensidig anerkendelse af uddannelser, identificering og fjernelse af barrierer for voksenuddannelse og selvfølgelig også inddragelse af alle interessenter.

Det kan være nogle voksne, som er gået tidligt ud af skolen. Det kan være nogle, der står over for et skift, eller som har brug for læse- og talefærdigheder, itkunderskaber og sprog. Det kan også gælde mange af dem, som har en uddannelse.

Det er helt afgørende, at man fremmer udviklingen af metoder og værktøjer, som kan måle kompetencer og færdigheder. Ellers kan man ikke give dem realkompetencebeviser. Sådanne validerings- og anerkendelsesprocedurer kan være med til at sikre, at der ikke er nogen, der urimeligt skal begynde forfra, og at der ikke opstår flaskehalse i uddannelsessystemet og på arbejdsmarkedet.

Det er alt sammen nogle konklusioner, som ligger fint i forlængelse af de danske trepartsaftaler, som de fleste partier har været med til at forhandle i det danske finansministerium.

Hanne Agersnap havde forstået, at undervisningsministeren havde arbejdet meget med at undgå "dead ends" i uddannelsessystemet – ikke blot for dem, der ikke har så megen uddannelse, men også for de uddannede – hvilket hun syntes var meget prisværdigt. Hun mente, man ikke alene burde gøre noget for så vidt angår professionsuddannelserne, men også undgå "dead ends" inden for universitetsuddannelserne.

Bjarne Laustsen pegede på det problem, der består i, at vi inviterer folk fra Øst-europa til at få f.eks. en landbrugsuddannelse eller en erhvervsuddannelse, og de får ikke alene uddannelsen betalt, men får også penge til deres underhold, mens der ikke er tilsvarende muligheder for danskere, som ønsker at uddanne sig i udlandet. Han havde svært ved at se nytteværdien i, at vi på den måde subsidierer visse landes mangel på uddannelse. Han så hellere, at vi sendte vore AMU-lærere til f.eks. Rumænien og lærte dem at svejse dér. Han pegede på, at i nogle tilfælde bruger de pågældende deres uddannelse her i landet, man i mange tilfælde rejser de hurtigt tilbage igen.

Undervisningsministeren erklærede sig enig i, at det er utroligt vigtigt, hvis man skal have voksne til at forbedre deres kvalifikationer, at man anerkender deres reelle kompetence, så de ikke skal starte forfra, og at der ikke er blindgyder i uddannelserne. Det er rigtigt, som Hanne Agersnap er inde på, at man har haft mange blindgyder inden for professionsbacheloruddannelserne, hvilket er grunden til, at alle har tilsluttet sig ideen fra Århus om, at hvis man har en læreruddannelse, skal man i løbet af 2 år kunne få gymnasielærerkompetence.

Han gav Bjarne Laustsen ret i, at visse erhvervsskoler og landbrugsskoler tilsyneladende lokker folk hertil under falske forudsætninger. Man er ved at granske disse sager og er i færd med at skrive rapporter om dem.

8. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om at gøre 2009 til europæisk år for kreativitet og innovation

– *Generel enighed*

KOM (2008) 0159

Rådsmøde 2868 – bilag 3 (samlenotat side 8)

Undervisningsministeren: På rådsmødet skal vi tage stilling til et forslag fra Kommissionen om at gøre 2009 til europæisk år for kreativitet og innovation

Formålet med året er at fremme kreativitet, innovation og entreprenørskab til gavn for udviklingen af kompetencer – både personlige, sociale og beskæftigelsesrelaterede – og til gavn for den økonomiske vækst. Forslaget skal også fremme miljøet og fremme og understøtte kreativitet og innovation.

Redskaberne kan være konferencer, debatter, oplysningskampagner og udveksling af god praksis.

I det nuværende forslag er der ikke afsat europæiske midler til dette år for kreativitet og innovation, men der kan søges midler inden for eksisterende programmer som f.eks. programmet for livslang læring og ungdomsprogrammet.

Kim Mortensen syntes, det var en god idé at gøre år 2009 til et europæisk år for kreativitet og innovation, idet han pegede på, at der i den uddannelsespolitiske debat havde været lagt megen vægt på det økonomiske med Pisaundersøgelser o.lign., idet man tilsyneladende har sagt, at når man ikke kan måle det, der er vigtigt, må man gøre det, der kan måles, til det vigtige.

Undervisningsministeren var enig med Kim Mortensen i, at vi skal passe på, at vi ikke glemmer det kreative, men det er Skolestyrelsen også utrolig opmærksom på.

9. Udkast til konklusioner om promovering af kreativitet og innovation gennem uddannelse

– *Udveksling af synspunkter og vedtagelse af rådskonklusioner*

KOM (2008) 0159

Rådsmøde 2868 – bilag 3 (samlenotat side 10)

Undervisningsministeren: Punkt 9 er tæt forbundet med året for kreativitet og innovation, da det drejer sig om rådskonklusioner om kreativitet og innovation gennem uddannelse. Uddannelsessystemet bør jo udvikle både viden og færdigheder og fremme kompetence, som er forbundet med kreativitet. Det gælder både nysgerrighed, intuition, eksperimentering og entreprenørskab.

Formandskabet har bedt ministrene udveksle synspunkter om emnet på rådsmødet den 22. maj 2008, og der skal vi så høre om de andre landes erfaringer på feltet.

10. Forslag til resolution om unge med færre muligheds deltagelse i samfundslivet

– *Udveksling af synspunkter og rådsresolution*

KOM (2007) 0498

Rådsmøde 2868 – bilag 3 (samlenotat side 12)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (071) – bilag 52, side 198 (senest behandlet i EUU 9/11-07)

Undervisningsministeren: Punkt 10 handler om ungdomsområdet og er en udveksling af synspunkter om mulighederne for at styrke den aktive deltagelse i samfundslivet for unge – herunder især unge med særlige behov. Igen er der tale om åben koordination, og der er tale om at sætte fokus på unge med særlige behov. Det kan vedrøre – hvis vi ser på det med danske øjne – både dem, der er faldet ud af uddannelsen, eller som aldrig har fået en uddannelse, men det gælder også dem, der har særlige behov, og som vi lige har vedtaget en lov for, sådan at de også kan få en ungdomsuddannelse, selv om de eventuelt har Downs syndrom eller har andre handicap. Her er vi nok lidt foran de fleste andre lande. Men vi har jo ikke helt fået realiseret den flotte lov, som vi vedtog.

I øvrigt har Danmark jo Det Europæiske Agentur for Udvikling af Specialundervisning, som ligger i Odense, og som jeg har tænkt mig snart selv at besøge. Det har faktisk bidraget til en forstærket indsats via en række europæiske initiativer inden for specialundervisningen. Det er flot og berettiget, at det ligger i Danmark. Det vil jeg reklamere lidt for.

Kim Mortensen ville gerne vide, hvad man kunne gøre for at bekæmpe det alt for store frafald blandt de unge, som tager ungdomsuddannelserne. Han interesserede sig specielt for, hvordan vi kan udnytte voksenkontakten i de relationer, som andre end uddannelsesinstitutionerne har til de unge, hvilket han vidste man havde arbejdet meget med i Sverige.

Undervisningsministeren var enig med Kim Mortensen i, at voksenkontakt er helt central, og at man godt kan lære noget uden at blive undervist. Derfor indfører man også fra 1. august obligatoriske mentorer for alle, der har brug for det, i ungdomsuddannelserne.

FO Punkt 3. Rådsmøde nr. 2875 (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse – Fødevareministeriets punkter) den 9.- 10. juni 2008

Fødevareministeren: De to sager, som jeg forelægger nu, er sager, som vil blive behandlet på rådsmødet for beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse den 9.-10. juni.

Sagen om nye fødevarer – Novel Food – forelægger jeg til forhandlingsoplæg.

1. Forslag om fødevarerforbedringsmidler

a) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en fælles godkendelsesprocedure for fødevaretilsætningsstoffer, fødevarerzymer og fødevareromaer

– *Drøftelse*

KOM (2006) 0423, KOM (2007) 0672 og KOM (2008) 0145

Rådsmøde 2875 – bilag 1 (samlenotat side 2)

KOM (2006) 0423 – bilag 2 (grundnotat af 3/10-06)

EU-note (06) – E 59 (notat af 22/5-07 om 4-pakken)

Rådsmøde 2758 – bilag 5 (henvendelse af 12/10-06 fra

Forbrugerrådet)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (072) – bilag 78, side 212 (senest behandlet i EUU 14/12-07)

EUU alm. del (06) – bilag 362, side 1317 FO (forhandlingsoplæg forelagt 23/5-07)

b) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fødevaretilsætningsstoffer

– *Drøftelse*

KOM (2006) 0428, KOM (2007) 0673 og KOM (2008) 0143

Rådsmøde 2875 – bilag 1 (samlenotat side 2)

KOM (2006) 0428 – bilag 2 (grundnotat af 3/10-06)

EU-note (06) – E 59 (notat af 22/5-07 om 4-pakken)

Rådsmøde 2758 – bilag 5 (henvendelse af 12/10-06 fra

Forbrugerrådet)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (072) – bilag 78, side 212 (senest behandlet i EUU 14/12-06)

EUU alm. del (06) – bilag 362, side 1317 FO (forhandlingsoplæg forelagt 23/5-07)

c) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fødevareenzymmer og om ændring af Rådets direktiv 83/417/EØF, Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999, direktiv 2000/13/EF og Rådets direktiv 2001/122/EF

– *Drøftelse*

KOM (2006) 0425, KOM(2007) 0670 og KOM (2008) 0144

Rådsmøde 2875 – bilag 1 (samlenotat side 2)

KOM (2006) 425 – bilag 2 (grundnotat af 3/10-06)

EU-note (06) – E 59 (notat af 22/5-07 om 4-pakken)

Rådsmøde 2758 – bilag 5 (henvendelse af 12/10-06 fra

Forbrugerrådet)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (072) – bilag 78, side 212 (senest behandlet i EUU 14/12-07)

EUU alm. del (06) – bilag 362, side 1317 FO (forhandlingsoplæg forelagt 23/5-07)

d) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om aromaer og visse fødevaringredienser med aromagivende egenskaber til anvendelse i og på fødevarer og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 1576/89, Rådets forordning (EØF) nr. 1601/91, forordning (EF) nr. 2232/96 og direktiv 2000/13/EF

– *Drøftelse*

KOM (2006) 0427 og KOM (2007) 0671

Rådsmøde 2875 – bilag 1 (samlenotat side 2)

KOM (2006) 427 – bilag 2 (grundnotat af 3/10-06)

EU-note (06) – E 59 (notat af 22/5-07 om 4-pakken)

Rådsmøde 2758 – bilag 5 (henvendelse af 12/10-06 fra

Forbrugerrådet)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (072) – bilag 78, side 212 (senest behandlet i EUU 14/12-07)

EUU alm. del (06) – bilag 362, side 1317 FO (forhandlingsoplæg forelagt 23/5-07)

Fødevareministeren: Den såkaldte "4-pakke", består som bekendt af fire forordningsforslag, der omhandler:

- Aromaer.
- Enzymer.
- Tilsætningsstoffer.
- En fælles godkendelsesprocedure.

I forbindelse med Europa-Parlamentets anden behandling af forslagene vedtog Miljøudvalget i sidste uge en række ændringsforslag til Rådets fælles holdninger, og der føres netop nu forhandlinger mellem formandskabet, Kommissionen og Europa-Parlamentet med henblik på at opnå en tidlig andenbehandlingsløsning.

Vedrørende aromaforslaget har Europa-Parlamentets Miljøudvalg fremsat ændringsforslag til bilag III. Det er det bilag, der fastsætter grænseværdier for specifikke aktive stoffer, der naturligt findes i visse fødevarer, men som ikke i sig selv må tilsættes fødevarer. Dette bilag vil Europa-Parlamentet midlertidigt ophæve for senere at fastsætte nye grænseværdier.

Drøftelserne i Rådet viser, at der ikke umiddelbart er opbakning til Miljøudvalgets ændringsforslag, og vi vil fra dansk side arbejde for, at man i de videre forhandlinger med Europa-Parlamentet fastholder Rådets fælles holdning på dette punkt.

I forbindelse med forslaget om tilsætningsstoffer har Miljøudvalget vedtaget et ændringsforslag, der betyder, at azofarvestoffer skal mærkes, således at det fremgår af mærkningen, at stoffet kan fremkalde allergi og forårsage hyperaktivitet. Der er ikke videnskabeligt påvist en sådan risiko, men det er i øvrigt regeringens holdning, at såfremt et stof udgør en sundhedsrisiko, bør det forbydes. Her vil en mærkningsløsning vil ikke være tilstrækkelig.

Vi har fra dansk side bedt om, at der afholdes et ekspertmøde om azofarvestoffer, hvilket er blevet arrangeret til den 16. maj, altså i dag. Her vil vi bede om, at revideringen af azofarvestofferne bliver fremskyndet.

Også hvad angår dette spørgsmål håber jeg, at Rådet og Parlamentet vil finde en fornuftig løsning i trepartsforhandlingerne.

Set i lyset af forhandlingssituationen agter regeringen at henholde sig til det forhandlingsoplæg, som blev tiltrådt af udvalget den 23. maj 2007.

Anne Grete Holmsgaard henviste til fødevareministerens udtalelse om, at der ikke er videnskabelige beviser for, at azofarvestoffer er skadelige. Det fremgår imidlertid af betænkningen fra Europa-Parlamentets Miljøudvalg, at der er kommet en undersøgelse fra Southampton universitet i sommer, hvor man har lavet et forsøg med børn, som man har givet små doser, hvorefter børnene har vist hyperaktiv adfærd. Fødevareministeren sagde, at hun ville bede om, at der bliver foretaget en revision af direktivet, men hun sagde samtidig, at hun ville holde sig til den holdning, der er i Rådet. Anne Grete Holmsgaard mente, det var vigtigt, at regeringen bakker op om den holdning, der indtages af Europa-Parlamentets Miljøudvalg, og arbejder for at få de stoffer ud af markedet. I den forbindelse henviste hun til sikkerhedsprincippet og til, at azofarvestoffer jo ikke er vigtige. Det er kun vigtigt for dem, der vil markedsføre disse stoffer, om man kan fremstille gul eller rød vingummi. I anledning af at fødevareministeren holdt sig til forhandlingsoplægget fra sidste år, gjorde Anne Grete Holmsgaard opmærksom på, at det var meget generelt og mest drejede sig om procedure, og gik ud fra, at de præciseringer, fødevareministeren nu kommer med, også er en del af forhandlingsoplægget.

Per Clausen ville ikke blande sig så meget i, hvordan man fortolkede fødevareministerens forhandlingsoplæg fra sidste år, idet han ikke støttede det. Han mente, det ville være fornuftigt, hvis fødevareministeren tog udgangspunkt i, at der i Folketinget faktisk er et flertal for, at hun skal arbejde for at få azofarvestoffer forbudt. Ellers må Fødevareudvalget fremskynde den beretning, man har bebudet at ville afgive om sagen.

Bjarne Laustsen udtalte sig på linje med de to foregående ordførere og pointerede, at man bør støtte Europa-Parlamentet. Med hensyn til azofarvestoffer synes han, det ville være fint, om fødevareministeren ville tilkendegive, at stoffer, der kan undværes, eller som kan erstattes af andre stoffer, er der ingen grund til at tillade at man putter i vore fødevarer. Udgangspunktet må være, at man tager hensyn til forbrugerne.

Svend Auken gjorde, i anledning af at fødevareministeren henviste til det forhandlingsoplæg, hun havde fået godkendt for et år siden, opmærksom på, at det ikke afskar Europaudvalget fra at forholde sig til de ændringsforslag, der er fremsat fra Europa-Parlamentet, eller til nye videnskabelige oplysninger.

Han delte fødevareministerens opfattelse af, at stoffer, hvor der er påvist skadelige virkninger, bør man holde ude, men det bedste kan jo blive det godes fjende, og hvis det bedste, vi kan opnå, er en mærkningsordning, må vi acceptere en sådan.

Fødevareministeren sagde i svaret til Anne Grete Holmsgaard, at den undersøgelse, der er foretaget i Southampton, har sat debatten i gang, men problemet er, at efter andre eksperters vurdering er den behæftet med meget stor usikkerhed. Hverken EFSA eller de danske eksperter er enige i undersøgelsens konklusioner og mener ikke, at den kan bruges til at ændre på de eksisterende grænseværdier. EFSA vurderer, at de generelle effekter for de to grupper børn, der indgik i undersøgelsen, ikke er konsistente. Det er forældrenes vurdering af børnenes adfærd, der er udslagsgivende, ikke lærernes eller de professionelle vurderinger. Og statistik eksperter har påpeget, at de statistiske modeller, der er blevet brugt, ikke er korrekte, og hvis man bruger korrekte statistiske modeller, bliver signifikansen mindre eller ikke eksisterende. I øvrigt kan undersøgelsen ikke bruges til at finde ud af, hvilke tilsætningsstoffer der er skadelige, idet der er brugt en blanding af tilsætningsstoffer. På denne baggrund har fødevareministeren fundet, at man burde have sat skub i processen i EU-sammenhæng og få fremskyndet revurderingen af azofarvestofferne. Det er grunden til, at eksperterne holder møde i dag. Fødevareministeren lovede at vende tilbage til udvalget og fortælle, hvad resultatet af eksperternes møde blev. Måske vil man lave en undersøgelse, som er mere holdbar.

Fødevareministeren nævnte, at hvis vi bruger beskyttelsesklausulen til at forbyde azofarvestofferne, skal vi også fremlægge en videnskabelig begrundelse.

Fødevareministeren tilføjede, at i den danske industri har man i høj grad fundet alternativer til anvendelse af azofarvestoffer, og i forbindelse med et samråd i Fødevareudvalget var det blevet oplyst, at læskedrikbranchen har udfaset anven-

delsen af 98 pct. af azofarvestofferne og har givet håndslag på, at man også vil udfase de resterende 2 pct.

Fødevareministeren gentog i svaret til Bjarne Laustsen, at hvis det kan påvises, at der er en risiko forbundet med azofarvestoffer, syntes hun ikke, det var nok med en mærkning, men at man skulle gennemføre et forbud, men problemet er, at den videnskabelige dokumentation ikke foreligger.

Fødevareministeren var enig med Svend Auken i, at hvis der er skadelige virkninger, skal vi ikke nøjes med en mærkningsordning, men forbyde stofferne. Vi går ind i forhandlingerne med dette udgangspunkt. Men skulle det vise sig, at der kun kan opnås enighed om en mærkningsordning, vil vi støtte en sådan.

Per Clausen gentog sit spørgsmål om, hvorvidt fødevareministeren ville tage udgangspunkt i den kendsgerning, at der faktisk i Folketinget er et flertal for, at vi skal forbyde azofarvestoffer.

Han var enig med Svend Auken i, at hvis vi ikke kan få et forbud, er en mærkningsordning naturligvis at foretrække.

Anne Grete Holmsgaard spurgte, om der var flertal for den hurtige revurdering, som Danmark har arbejdet for.

Anne Grete Holmsgaard pegede på, at azofarvestofferne er et problem, selv om man er ved at udfase dem i Danmark, idet de kan anvendes i andre EU-lande.

Anne Grete Holmsgaard var klart af den opfattelse, at hvis vi ikke kan få et forbud nu, er det bedre at have en mærkningsordning, men vi må vel blive ved med at arbejde for et forbud.

Lone Dybkjær mente, at det forhold, at man i den danske sodavandsbranche er ved at udfase azofarvestofferne, tyder på, at man ikke behøver dem.

Bjarne Laustsen nævnte, at man i Fødevareudvalget forsøger at få Venstre og Konservative med på en beretning om at forbyde azofarvestoffer, og spurgte, hvordan fødevareministeren stillede sig til den politiske diskussion.

Fødevareministeren sagde til Per Clausen, at hvis vi her og nu ville gennemføre et forbud mod azofarvestoffer, ville vi kunne anvende beskyttelsesklausulen, men så skulle vi fremlægge videnskabelig dokumentation for, at der er en risiko forbundet med dem. Derfor mente hun, hun havde gjort det eneste rigtige, nemlig at tage sagen op med Kommissionen og foreslå, at man hurtigst muligt fik indkaldt eksperterne til at foretage en vurdering af, om man kan få fremskyndet revurderingen af azofarvestofferne og eventuelt få iværksat en egentlig undersøgelse, der kan give et svar på det, som Southamptonundersøgelsen ikke var god nok til. Som nævnt ville hun gerne orientere Europaudvalget om, hvad der kom ud af eksperternes møde, der fandt sted samme dag, idet hun så kunne sige noget mere om, hvorvidt hendes strategi var lykkedes.

Fødevareministeren sagde i anledning af Anne Grete Holmsgaards indlæg om indre markedsbestemmelserne, at der også kunne være grund til at diskutere andre farvestoffer.

Per Clausen forstod, at fødevareministeren ikke havde tænkt sig at rette sig efter et flertal i Folketinget, men det spørgsmål var det nok rigtigst at tage op i Fødevareudvalget.

Han betegnede det som interessant, at det er nogle naturvidenskabelige fødevarer eksperter, som mener sig i stand til at sige, at det, adfærdspsykologerne har fundet frem til, ikke er videnskabeligt nok, og spurgte derfor, om der er nogle adfærdspsykologer, som mener, at Southamptonundersøgelsen ikke holder.

Lone Dybkjær kvitterede for, at fødevareministeren havde været proaktiv og fået lavet den konference med eksperterne. Når den var afholdt – og vel var kommet med en eller anden konklusion – ville det være rart, om Europaudvalget blev orienteret om konklusionen, og om man også fik at vide fra eksperterne, hvorfor de ikke mente, Southamptonundersøgelsen var god nok. Altså at man fik noget på et stykke papir. I den forbindelse ville hun gerne vide, om der var tale om udtalelser fra adfærdspsykologer eller naturvidenskabsmænd.

Fødevareministeren sagde til Per Clausen, at hun altid ville rette sig efter, hvad et flertal i Folketinget måtte pålægge hende, og tilføjede, at hun mente rent faktisk, hun i høj grad arbejdede for det, som er flertallets synspunkt. Hendes sigte havde været at komme videre og få nogle resultater. Som nævnt var det både det danske fødevarerinstitut og EFSA, som mente, at Southamptonundersøgelsen var usikker. De naturvidenskabelige eksperter skal også inddrage virkningen på menneskers adfærd. I den forbindelse gentog fødevareministeren, at det ikke var lærernes og de professionelles iagttagelser af børnene, der havde være udslagsgivende, men forældrenes vurdering.

I svaret til Lone Dybkjær henviste fødevareministeren igen til, at der var en række kritikpunkter af Southamptonundersøgelsen, bl.a. at de statistiske eksperter sagde, at de statistiske modeller, man havde brugt, simpelt hen ikke var korrekte. Måske ville eksperterne i dag komme frem til, at man skulle lave en undersøgelse på en videnskabelig forsvarlig måde.

NOT Formanden sagde, at udvalget havde noteret sig de løfter, fødevareministeren var kommet med. I den forbindelse nævnte han, at der vil komme en tilbagemelding til Europaudvalget og Fødevareudvalget om, hvad der kom ud af det møde med eksperterne, som fødevareministeren havde fået indkaldt.

FO 2. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om nye fødevarer og om ændring af forordning (EF) nr. XXX/XXXX [fælles godkendelsesprocedure].

– *Generel indstilling*

KOM (2007) 0872

Rådsmøde 2875 – bilag 1 (samlenotat side 12)

KOM (2007) 0872 – bilag 2 (grundnotat af 20/2-08)

KOM (2007) 0872 – bilag 3 (henvendelse af 12/3-08 fra

Forbrugerrådet)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (072) – bilag 201, side 625 (senest behandlet i

EUU 14/3-08)

Fødevarerministeren: Forslaget har til formål at revidere og sammenskrive de gældende regler om nye fødevarer og nye fødevareingredienser, dvs. fødevarer og fødevareingredienser, der ikke har været brugt i nævneværdigt omfang i EU før den 15. maj 1997.

Som et eksempel på en ny fødevareingrediens, der netop er blevet godkendt efter de eksisterende regler, kan jeg nævne tørret frugtkød af den afrikanske frugt Baobab, der nu er godkendt som ny ingrediens i en række fødevarer, bl.a. i müslibarer.

Formandskabet satser på en hurtig vedtagelse. Jeg forventer, at forslaget sættes på dagsordenen for EPSCO-rådsmødet i juni med henblik på vedtagelse af en generel indstilling.

Det overordnede formål med revisionen er et forenklet regelsæt, der er klart og let at administrere.

Der er i forslaget bl.a. lagt op til en præcisering af definitionen af nye fødevarer og af forordningens anvendelsesområde. Endvidere strømlines godkendelsesproceduren for nye fødevarer, og der foreslås et forenklet system for risikovurdering af produkter fra tredjelande, der betragtes som "nye" i EU. Endelig udarbejdes en fælles liste over godkendte nye fødevarer og fødevareingredienser.

Jeg vil gerne fremhæve et par af de emner, som regeringen finder væsentlige i relation til dette forslag.

For så vidt angår godkendelsesproceduren finder regeringen det positivt, at godkendelsesproceduren for nye fødevarer nu bliver centraliseret hos EFSA til afløsning af den eksisterende procedure, hvor det er en medlemsstats kompetente risikovurderingsmyndighed, der udarbejder den første analyse.

Det er en styrkelse af risikovurderingen, at ansøgninger om godkendelse af nye fødevarer fremover skal behandles i henhold til den fælles godkendelsesprocedure, som er under vedtagelse som en del af "4 pakken" vedrørende tilsætningsstoffer, enzymer og aromaer.

Regeringen kan desuden støtte, at der gives generelle godkendelser til anvendelse af en fødevarer – i stedet for godkendelse alene til det ansøgende firma for det ansøgte produkt.

For så vidt angår afgrænsning af fødevarer i forhold til lægemidler har Kommissionen foreslået at fastholde de hidtidige regler, hvorefter det er det enkelte medlemslands kompetente lægemiddelmyndigheder, der afgør, om et givent produkt falder ind under definitionen af et lægemiddel. Markedsføring vil i disse tilfælde kunne forbydes i det pågældende medlemsland. Regeringen kan støtte dette forslag.

Af hensyn til handelen med tredjelands produkter har regeringen støttet, at markedsføringen i EU af traditionelle fødevarer, som har haft en langvarig og sikker anvendelse i lande uden for EU, gøres lettere.

Regeringen finder, at tredjelandsprodukter som udgangspunkt bør underkastes den samme godkendelsesprocedure som andre nye fødevarer. Risikovurderingen kan i disse tilfælde gøres lempeligere ved, at der tages hensyn til dokumenteret sikker anvendelse som fødevarer i et tredjeland.

FO Regeringens forhandlingsoplæg går ud på, at vi fra dansk side kan støtte forslaget, idet vi dog lægger afgørende vægt på, at reguleringen i sin endelige udformning er sundhedsmæssigt acceptabel.

Regeringen vil arbejde for:

- At reglerne om nye fødevarer gøres mere klare og lettere at administrere.
- At risikovurderingen af nye fødevarer centraliseres hos EFSA.
- At der gives hjemmel til at fastsætte mærkningskrav ved godkendelse af alle nye fødevarer, herunder også fødevarer fra klonede dyr.
- At reglerne indebærer en klar afgrænsning af fødevarer i forhold til lægemidler.
- At produkter fra tredjelands produkter som udgangspunkt underkastes den samme godkendelsesprocedure som andre nye fødevarer, men at der i forbindelse med risikovurderingen kan tages hensyn til dokumenteret sikker anvendelse som fødevarer i et tredjeland, således at markedsføringen i EU af traditionelle fødevarer, som har en langvarig sikker anvendelse i lande uden for EU, gøres lettere.

Per Clausen syntes, det lød meget fornuftigt, at det er de nationale lægemiddelmyndigheder, der træffer beslutning, hvis der er tale om lægemidler, men hvem afgør, om der er tale om lægemidler? Er det de nationale lægemiddelmyndigheder, eller er det EFSA?

Per Clausen pegede på, at Fødevarerinstitutionen ved DTU havde to kritikpunkter. For det første mener det, man skal tydeliggøre, hvornår der er tale om en ny fødevarer. For det andet mener det, at medlemslandenes eksperter skal have længere frist til at vurdere, om der er problemer. Endelig synes de, det er en underlig måde at gøre det på, at medlemsstaterne og EFSA skal bevise, at der er problemer. Det er bedre, at de, der vil importere nye fødevarer, beviser, at de ikke er

skadelige. Per Clausen ville gerne vide, hvorfor fødevareministeren ikke støtter eksperterne på disse områder.

Han spurgte om fødevareministeren er tilfreds med, at vi får nogle gennemførelsesbestemmelser, som betyder, at Kommissionen kan vedtage de regler, der skal være gældende, uden at inddrage Europa-Parlamentet.

Han spurgte videre, hvordan man vil sikre, at man får en klar definition af nanobegrebet, sådan at man sikrer, at alle fødevarer fremstillet ved nanoteknologi bliver omfattet.

Endelig spurgte han, hvordan fødevareministeren stiller sig til godkendelsesproceduren for fødevarer fra klonede dyr.

Bjarne Laustsen pointerede, at det er producenterne af nye fødevarer, der skal dokumentere, at sikkerheden er i orden.

Fødevareministeren svarede Per Clausen, at det er de nationale lægemiddelmyndigheder, der afgør, om der er tale om et lægemiddel. Sådan er situationen også i dag.

Med hensyn til beslutningsprocessen gjorde fødevareministeren opmærksom på, at vi under forhandlingerne har arbejdet for, at der fortsat skal indsendes en ansøgning til EFSA vedrørende godkendelse af novel food, uanset om de pågældende fødevarer har været anvendt som fødevarer i tredjelande, men vi går ind for, at man kan medinddrage den dokumentation, der måtte forelægges for anvendelsen i tredjelande. Hvis man opretholder en procedure uden en indledende risikovurdering, mener vi, man skal begrænse omfanget af produkter, der kan komme i betragtning, til f.eks. frugt og grønt.

Europa-Parlamentet vil blive inddraget i godkendelsesproceduren.

Der er ikke nogen skarp definition af nanoteknologi, men hvis der er tale om anvendelse af ny teknologi – dvs. en teknologi, der ikke tidligere har været anvendt – skal det afgøres, om produktet kan godkendes eller ej.

For fødevarer fra klonede dyr kræves der en risikovurdering og en godkendelse, inden de kan markedsføres i EU. Det gør der også efter de nuværende regler. Derudover arbejder vi for, at der kommer en mærkningsordning, så forbrugerne kan se, at der er tale om klonede dyr.

Hun nævnte over for Lone Dybkjær, at i stedet for at det er de nationale myndigheder, som tager stilling til godkendelsesproceduren, bliver det nu EFSA, som skal foretage en vurdering, og så går sagen over til en komitéprocedure. Hun mente, det var bedre, at det var de europæiske eksperter, der lavede denne vurdering.

Lone Dybkjær gjorde opmærksom på, at vi ikke altid er enige i de vurderinger, der foretages af EFSA.

Hun spurgte, om vi virkelig kan sige, vi synes, det er et lægemiddel, som skal godkendes af Lægemiddelstyrelsen, hvis et stof er godkendt som fødevare.

Hun spurgte, hvordan fødevareministeren stillede sig til Forbrugerrådets idé om tidsbegrænsede tilladelser.

Fødevarerministeren svarede Lone Dybkjær, at det er de nationale myndigheder, der afgør, hvorvidt et produkt er et lægemiddel eller ej.

Hun syntes sådan set også, det kunne være en god ide med tidsbegrænsede tilladelser, således som Forbrugerrådet har foreslået, idet der kan komme ny viden på området. Hun tilføjede, at man selvfølgelig skal være opmærksom på, at det kunne være ressourcekrævende, men hun syntes godt, man kunne tage det med i overvejelserne.

Per Clausen syntes, fødevarerministerens svar var udmærkede, og derfor overvejede han at ændre sin indstilling fra minus til et plus, hvis der ikke kom gravevende ting frem i den følgende diskussion.

Anne Grete Holmsgaard mente ikke, det var tilstrækkeligt med en risikovurdering, når det drejede sig om kød fra klonede dyr. Hun mente, det måtte være en etisk vurdering, om vi overhovedet skal have fødevarer fra klonede dyr.

Fødevarerministeren gentog over for Anne Grete Holmsgaard, at for så vidt angår kød fra klonede dyr ville hun arbejde for en særlig mærkning for at give forbrugerne denne oplysning. Helt konkret havde det faktisk været inde i forhandlingerne, hvorvidt etiske overvejelser kunne indgå som et led i godkendelsesproceduren, og Kommissionen har foreslået, at den europæiske gruppe vedrørende etik inden for naturvidenskab og ny teknologi, som er nedsat, bliver bedt om at udtale sig i relevante tilfælde. Det vil regeringen gerne støtte.

Per Clausen spurgte, om han skulle forstå fødevarerministerens svar vedrørende de klonede dyr sådan, at vi kan sige, at vi på grund af etiske overvejelser slet ikke vil acceptere produkter fra klonede dyr.

Anne Grete Holmsgaard forstod, at man ville bede om en udtalelse fra den etiske komité, men spurgte ligesom Per Clausen, om vi – uanset hvad den etiske komité siger – kan fastholde, at vi af etiske årsager vil sige nej til kød fra klonede dyr. Hun kunne sagtens foretælle sig, at man kunne lave en risikovurdering, som sagde, at der ikke var nogen risiko, men der er formentlig heller ikke nogen risiko forbundet med at spise sin nabo – udover at det er forbudt.

Svend Auken spurgte, hvorfor man ikke tager en principiel diskussion om, hvorvidt man overhovedet vil acceptere fødevarer fra klonede dyr, idet han pegede på, at der her var tale om et område, hvor EU kunne bringe sig på kant med den europæiske befolkning.

Fødevarerministeren svarede Per Clausen, at man vil foretage en konkret vurdering i de enkelte tilfælde.

Hun svarede Anne Grete Holmsgaard, at hun netop havde arbejdet for, at etikken kunne være et legitimt kriterium for ikke at acceptere kød fra klonede dyr, idet hun var enig med Anne Grete Holmsgaard i, at den kan spille en nok så væsentlig rolle.

Fødevarerministeren var enig med Svend Auken i, at man godt kunne tage en principiel diskussion om klonede dyr, men den konkrete opgave var at finde ud af, hvordan bestemmelserne i novel food forordningen skulle være. Hun vidste ikke,

NOT om der ville komme en principiel diskussion i et andet regi, men ville gerne undersøge det, og vende tilbage til udvalget

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde udtalt sig imod det.

FO Punkt 4. Rådsmøde nr. 2867 (landbrug og fiskeri) den 19. maj 2008

Miljøministeren forelagde dagsordenens punkt 1-2.

Fødevareministeren forelagde dagsordens punkt 3-4 og 6.

Miljøministeren: Jeg kan henvise til det samlenotat om de to forslag til forordninger om pesticider, som blevet sendt til udvalget. Jeg kan oplyse, at formandskabet kun har valgt kun at sætte forordningen om markedsføring af pesticider på rådsmødet den 19. maj.

Jeg tillader mig alligevel at forelægge både denne forordning og forordningen om statistik over pesticider til forhandlingsoplæg. Baggrunden er, at formandskabet har oplyst, at man ønsker at opnå politisk enighed om en fælles holdning til begge forslagene under det slovenske formandskab.

FO 1. Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler

– *Politisk enighed*

KOM (2006) 0388 og KOM (2008) 0093

Rådsmøde 2867 – bilag 2 (samlenotat side 2)

Rådsmøde 2867 – bilag 3 (tillæg til samlenotat side 2)

Rådsmøde 2750 – svar på spørgsmål 2 (om substitution af plantebeskyttelsesmidler af 31/10-06)

Rådsmøde 2750 – svar på spørgsmål 3 (om hjemmelsgrundlag af 31/10-06)

EUU alm. del (06) – bilag 301 (henvendelse af 18/4-07 fra Kommunernes Landsforening om Kommissionens temastrategi for pesticider)

Rådsmøde 2750 – bilag 3 (henvendelse af 8/9-06 fra Dansk Landbrug og Dansk Gartneri om markedsføring af pesticider)

EU-note (071) – E 8 (notat af 26/10-07 om behandlingen i Europa-Parlamentet)

EU-note (06) – E 61 (notat af 18/4-07 om behandlingen af forordningen i institutionerne)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (072) – bilag 78, side 207 (seneste behandling i EUU 14/12-07)

EUU alm. del (072) bilag 179, side 579 (referat af samråd 29/2-08 om plantebeskyttelsesmidler)

EUU alm. del (06) – bilag 380, side 1362 (referat af samråd 1/6-07 om plantebeskyttelsesmidler)

Miljøministeren: Sagen er sat på dagsorden for rådsmødet på mandag den 19. maj med henblik på at opnå politisk enighed om en fælles holdning om forslaget.

Som bekendt er der tale om et forslag fra Kommissionen, som fundamentalt vil ændre den eksisterende godkendelsesordning for pesticider ved at indføre en tvungen gensidig anerkendelse inden for 3 fastlagte klimatiske zoner. Forslaget vil betyde, at Danmark ikke længere vil kunne nægte at godkende et plantebeskyttelsesmiddel, der er godkendt af en anden medlemsstat i den nordlige zone.

Som jeg flere gange har orienteret udvalget om, har regeringen da også fra første færd arbejdet målrettet mod at få ændret Kommissionen forslag, således at vi i Danmark ikke bliver tvunget til at godkende pesticider, der ødelægger det danske grundvand og i øvrigt skader miljø og sundhed.

FO Det er helt afgørende for regeringen, at Danmark ikke bliver tvunget til at godkende pesticider, som kan skade vort grundvand.

Vi har arbejdet og arbejder fortsat på at skabe et blokerende mindretal imod den tvungne gensidige anerkendelse – subsidiært at få en bestemmelse ind, hvor en tvungen gensidig anerkendelse kombineres med en ret for medlemsstaterne til at nægte anerkendelse af et konkret plantebeskyttelsesmiddel, der ud fra en faglig vurdering ikke skønnes acceptabel i Danmark af hensyn til grundvand, miljø eller sundhed.

Med hensyn til den foreslåede zoneinddeling arbejder regeringen fortsat på, at Danmark placeres i Nordzonen, hvis der foretages en zoneinddeling af EU.

Regeringen ønsker ikke nogen zoneinddeling af EU, men det er ikke afgørende for regeringen, at vi undgår en zoneinddeling. Det afgørende er at undgå, at Danmark bliver tvunget til at godkende pesticider, som skader det danske grundvand eller skader miljø og sundhed.

Lykkes det – det vil sige at vi fortsat som i dag kan nægte at godkende et plantebeskyttelsesmiddel, som vurderes at kunne udvaskes til det danske grundvand – er regeringen indstillet på at arbejde sammen med de andre medlemsstater i hele EU eller i zoner i EU om godkendelse af pesticider.

Regeringen er derfor meget tilfreds med – og har aktivt bidraget til – at det lykkedes for de danske Europaparlamentarikere at få vedtaget en 1. læsning, hvor den tvungne gensidige anerkendelse suppleres med en ret for landene til at nægte, hvis kravene til godkendelse ikke er opfyldt. Regeringen kan også støtte Europaparlamentets forslag om at fjerne zoneinddelingen.

Regeringen arbejder aktivt for at få Rådet til at ændre Kommissionens forslag. Både den tidligere miljøminister og jeg selv har klart fremlagt de danske synspunkter. Jeg skrev bl.a. den 31. januar i år til landbrugsministrene i Rådet for landbrug og fiskeri og opfordrede til, at vi i Rådet tilslutter os Europa-Parlamentets forslag.

Vi har under UNEP-mødet den 20.-22. februar haft bilaterale drøftelser med det slovenske formandskab og med det kommende franske formandskab og Tyskland – og jeg tog sagen op igen med den slovenske formand for Miljørådet, da vi mødtes til rådsmødet den 3. marts i Bruxelles.

Desuden har vi i februar haft ambassaderne ude i de relevante ministerier i hovedstæderne for at forklare de danske synspunkter med henblik på at vinde støtte.

Forhandlingerne i Rådet har nu stået på i ca. halvandet år, og vi kan konstatere, at den danske indsats har båret frugt. Da vi startede, var vi alene om vores afgørende modstand mod den tvungne gensidige anerkendelse.

Nu, hvor vi er fremme ved snorene for Rådets første behandling, kan vi konstatere, at det er lykkedes at få formandskabet til at fremlægge et kompromisforslag, som giver medlemsstaterne ret til at nægte gensidig anerkendelse af pesticider.

Men vi kan også konstatere, at medlemsstaterne er delt i tre grupper i spørgsmålet om gensidig anerkendelse. Én gruppe, der kan støtte de danske synspunkter; én gruppe, der er imod; og en tredje gruppe – som er den største – som endnu ikke har meldt helt klart ud om, hvor de står.

Det er således stadig uklart, om det vil lykkes formandskabet at opnå politisk enighed, og om en sådan politisk enighed vil imødekomme det danske synspunkt på tvungen gensidig anerkendelse.

Men der er en ting, der er klart. Jeg vil fortsat gøre alt, hvad jeg kan, for at få mine ministerkollegaer i Landbrugsministerrådet til at bakke op om de danske synspunkter, så vi opnår politisk enighed om en fælles holdning, der sikrer, at Danmark ikke bliver tvunget til at godkende pesticider, som kan skade grundvandet eller skade miljø og sundhed.

Det er ganske enkelt afgørende for regeringen, og lykkes det ikke, vil jeg stemme imod en fælles holdning og forbeholde mig at arbejde videre med de danske synspunkter under anden behandlingen af forslaget sammen med Europa-Parlamentet.

Svend Auken mente ikke, der var noget forslag, som i så høj grad ville forringe befolkningens tilslutning til det europæiske samarbejde som en ændring af proceduren, der gør, at sprøjtemidler, som vi på solidt videnskabeligt grundlag har forbudt her i landet, bliver tilladt af hensyn til funktionen af det indre marked. Ingen i Danmark vil acceptere noget sådant.

Han mente ligesom miljøministeren, at en zoneinddeling bør undgås, men hvis forslaget herom opretholdes, skal vi være medlem af Nordzonen.

Han opfordrede miljøministeren til at støtte Europa-Parlamentets forslag.

Anne Grete Holmsgaard havde store forventninger om, at miljøministeren kommer igennem med at undgå den obligatoriske godkendelse, sådan at vi ikke skal ud i en nødløsning, at vi kan sige nej til et konkret plantebeskyttelsesmiddel af hensyn til vores grundvand, miljø eller sundhed, idet hun gjorde opmærksom på, at reglerne også vil have betydning i andre lande end Danmark.

Kim Mortensen tilsluttede sig, at regeringen slås for den indstilling, der ligger fra Europa-Parlamentet.

Miljøministeren var helt enig med Svend Auken i, at det er en af de meget vigtige sager for dansk miljøpolitik og dansk Europapolitik. Det er glædeligt, at vi nu har vundet større anerkendelse af vores synspunkter om, at vi ikke skal være tvunget til at anerkende pesticider, som kan gå i grundvandet.

Han var sådan set enig i de forslag, som Europa-Parlamentet har fremsat, men det har ikke været muligt at få Rådet med på dem endnu, men vi kan håbe, det vil lykkes ved anden behandlingen.

Per Clausen delte fuldstændig den opfattelse, miljøministeren gav udtryk for, og tilsluttede sig ligeledes Anne Grete Holmsgaards synspunkt om, at vi skal gå efter en europæisk løsning, som er tilfredsstillende. Han forstod, at vi under alle omstændigheder vil bruge alle de legale muligheder, der eksisterer, for at undgå at komme til at acceptere de pesticider, som vi har forbudt brugen af i Danmark.

Miljøministeren svarede ja på Per Clausens spørgsmål.

Formanden konstaterede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde udtalt sig imod det.

FO 2. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om statistik over plantebeskyttelsesmidler

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2006) 0778

Rådsmøde 2867 – bilag 2 (samlenotat side 17)

Rådsmøde 2867 – bilag 3 (tillæg til samlenotat side 17)

KOM (2006) 0778 – bilag 2 (grundnotat af 4/10-07)

Miljøministeren: I modsætning til forordningen om markedsføring er dette forslag om statistik ikke problematisk for Danmark.

FO Regeringen kan støtte forslaget.

Regeringen er enig i, at det bør gøres obligatorisk at indsamle data om både markedsføring og anvendelse af pesticider. Regeringen er også enig i, at de indsamlede data bør være sammenlignelige i medlemsstaterne, således at der kan udarbejdes harmoniserede risikoindikatorer. Det vil gøre det muligt at måle de fremskridt, der gøres i retning af en mere bæredygtig anvendelse af pesticider.

Svend Auken fortalte, at Europaudvalget samme morgen havde haft et møde med de danske medlemmer af Europa-Parlamentet og havde fået at vide, at der var meget bred tilslutning til forslaget om mere datadeling og en fremskyndelse af processen, men at det overlades til de enkelte lande, hvis man mener, der er særlige problemer i, at stille krav om yderligere undersøgelser. Hvis der kommer noget, der er bedre, skal det ikke forsinkes af alt for bureaukratiske regler.

Formanden konstaterede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde udtalt sig imod det.

3. Forslag til Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af den fælles landbrugspolitik fælles regler for ordninger for direkte støtte om fastlæggelse af støtteordninger for producenter af bomuld

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2007) 0701

Rådsmøde 2867 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Udvalgsmødereferater:

Rådsmøde 2834 – bilag 1 (behandlet i Statsministeriet 23/11-07 pga. valg)

Fødevareministeren: Forslaget til reform af bomuldsordningen skal ses som en konsekvens af den dom, der blev afsagt af EF-Domstolen i 2007, hvor Domstolen annullerede den bomuldsreform, som Rådet havde vedtaget i 2004. Kommissionen har nu analyseret domme og har på den baggrund fremsat forslag til reform, der stort set ligner den tidligere vedtagne ordning.

Kommissionen har bekræftet, at de foreslåede foranstaltninger fortsat er i overensstemmelse med det udkast til bestemmelser for landbrug, der drøftes inden for WTO-forhandlingerne.

Fra dansk side støtter vi forslaget, men havde gerne set en højere grad af afkobling. Men det er altså det kompromis, der foreligger nu.

4. Forslag til Rådets direktiv om afsætning af frugtplanteforneringsmateriale og frugtplanter bestemt til frugtproduktion

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2007) 0031

Rådsmøde 2867 – bilag 1 (samlentat side 6)

KOM (2007) 0031 – bilag 1 (grundnotat af 5/3-07)

Fødevareministeren: Forslaget er en sammenskrivning af det nuværende rådsdirektiv på området og indebærer en forenkling af teksten. Endvidere opstilles der nye krav om officielle beskrivelser og registrering af alle sorter af frugtplanter på linje med de regler, der gælder for frø af såsæd, markfrø og grøntsagsfrø. Forslaget har ikke konsekvenser for beskyttelsesniveauet.

Genetisk modificerede frugtplanter må ifølge forslaget ikke registreres i sortskataloget, med mindre bestemmelserne i udsætningsdirektivet og direktivet om genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer er overholdt.

Fra dansk side støtter vi forslaget, idet vi lægger vægt på, at der i rådsdirektivet ikke stilles unødvendige generelle krav til officielle sortsbeskrivelser eller officiel sortsregistrering, der indebærer øgede omkostninger for erhverv eller myndigheder.

6. Siden sidst

a) Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markedsføring og anvendelse af foder

KOM (2008) 0124

KOM (2008) 0124 – bilag 2 (grundnotat af 3/4-08)

Fødevareministeren: Formålet med forslaget er at skabe entydige regler for, hvordan foder skal markedsføres og mærkes i EU. Der tages herved særlig hensyn til foder- og fødevarer sikkerhed, gennemskuelighed, sporbarhed, og hensynet til at brugere af foder har mulighed for at træffe et informeret valg uden at blive vildledt.

Forslaget vil lette de administrative byrder og forenkle de tekniske krav, der i dag stilles til EU's foder- og landbrugssektor, og bidrage til et velfungerende indre marked.

Forslaget indeholder nye mærkningsregler for foder til fødevarerproducerende dyr og til selskabsdyr. De eksisterende fodermærkningsregler findes i dag spredt i en række direktiver, og der er behov for forenkling og modernisering af reglerne. Forslaget skønnes at have en positiv effekt på beskyttelsesniveauet i Danmark og EU.

Regeringen forholder sig generelt positivt til forslaget. Vi synes, disse ting er vigtige for, hvordan vi sikrer os. Det er i den forbindelse vigtigt, at reglerne udarbejdes under særlig hensyntagen til foder- og fødevarer sikkerhed, gennemskuelighed, sporbarhed og mulighed for brugere af foder for at træffe et informeret valg.

Det bør sikres, at reglerne om åbne deklARATIONER opretholdes, og at samtlige tilsætningsstoffer, der indgår i foderet, fremgår af mærkningen.

Endelig er det også væsentligt, at den komitéprocedure, der skal gælde, er forskriftskomitéprocedure med kontrol.